न वैते जुहुयात् ॥२५॥ एते परिपशव्याहुती (२२ २४) जुहुयात् न वा ।

वपाश्रपणीभ्यां नियोजनीं चावाले प्रास्यति माहिर्भूरिति (६. १२) ॥२६॥ नियोजनीं पशुबन्धनरज्जुं द्विगुणरशनाम् · रशनाबहुत्वे माहिर्भूत मा पृदाकुरिति द्वित्वे च माहिर्भूतं मा पृदाकुरित्यूह्यः अहिपृदाकुशब्दौ न विपरिणम्येते उपमाया अनङ्गत्वात् · अङ्गभूतं हि प्रकाशयितव्यं च नोपमाङ्गभूतेति · भूरित्येतत्तु रशनापरम् अतो विपरिणम्यतऽएव ।

प्रतिप्रस्थातः पत्नीमुदानयेत्याह ॥२७॥ अध्वर्युः ।

नेष्टरिति सोमे ॥२८॥ सोमऽइति सोमान्तर्भूतपशुष्वेव सोमाङ्गभूतेष्वग्नीषोमीयसवनीयेषु · यतस्तत्रैव नेष्टा विद्यते ॥ ॥ पञ्चमी कण्डिका ॥५॥

पात्रेजनहस्तां वाचयति नयन्नमस्तऽआतानेति (६. १२–१३) ॥१॥ पात्रेजनः पादनेजनार्थं उदककलशः पादग्रहणमवयवप्रदर्शनार्थम् मुखाद्यवयवशोधनार्थो जलकलशो हस्ते यस्याः · प्रतिप्रस्थाता नेष्टा वा · गार्हपत्यसमीपात् · पशुशोधनाय । अनेकपत्नीके एकैव पात्रेजनहस्ता वाचनं च सर्वासाम् संस्कारत्वात् ।

पशोः प्राणाञ्छुन्धति पत्नी ॥२॥ पशुसमीपऽउपविश्य तस्य मृतस्य मुखादीनि प्राणायतनानि अद्भिः स्पृशति । तान्येवाह ·

मुखं नासिके चक्षुषी कर्णौ नाभिं मेढ्रं पायुं पादाल्सꣳहृत्य वाचं ते शुन्धामीति (६. १४) प्रतिमन्त्रम् ॥३॥ मेढ्रं शिश्नं प्रजननेन्द्रियम् पायुर्गुदः · नासिकयोः चक्षुषोः कर्णयोश्च भेदेनोपस्पर्शनम् युगपदशक्यत्वात् भेदे च मन्त्रावृत्तिः · पादाल्संहृत्य चतुरोऽप्येकत्र कृत्वा ।

शेषेण यजमानश्च शिरःप्रभृत्यनुषिञ्चतः ॥४॥ पात्रेजनशेषेण · चकाराद्ध्वर्युश्च · अथ या आपः परिशिष्य° षिञ्चत इति (३. ४. २. ७) श्रुतत्वात् काण्वानां चाध्वर्युश्च यजमानश्चेति पठ्यते · तेन चकारेणाध्वर्युः समुच्चीयते · अनेकयजमानके चैक एवानुषेचनं करोति परार्थत्वात् । तत्र शिरसो मन्त्रमाह ·

मनस्तऽइति (६. १५) शिरः ॥५॥ अनुषिञ्चतः · विलिङ्गत्वात्तस्य विनियोग उक्तः वाक्तऽइत्यादिमन्त्राणां लिङ्गादेव विनियोगः सिद्ध इति सूत्रकृता नोपदिष्टः ।

यत्ते क्रूरमित्यङ्गानि (६. १५) ॥६॥ सर्वाणि · विलिङ्गत्वादस्यापि विनियोग उक्तः ।